

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาของโครงการ

โครงการเหมืองแร่หินอุตสาหกรรมชนิดหินปูน (เพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง) ประทานบัตรเลขที่ 28541/16417 ตั้งอยู่หมู่ที่ 3 ตำบลสะพลี อำเภอบะพือ จังหวัดชุมพร ดำเนินงานโดยห้างหุ้นส่วนจำกัด เจริญผลการศิลา ได้ผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมด้านเหมืองแร่ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตามหนังสือที่ ทส 1009.2/796 เมื่อวันที่ 23 มกราคม 2561 (ดูภาคผนวกที่ 1) โดยมีเงื่อนไขให้ปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมและมาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อมของโครงการ และเพื่อให้เป็นไปตามเงื่อนไขความเห็นชอบดังกล่าว ห้างหุ้นส่วนจำกัด เจริญผลการศิลา ซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานโครงการได้มอบหมายให้ห้างหุ้นส่วนจำกัด บลู คอนซัลแตนท์ เป็นผู้ดำเนินการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม และจัดทำรายงานผลการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมและมาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม เสนอต่อสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เพื่อพิจารณาต่อไป

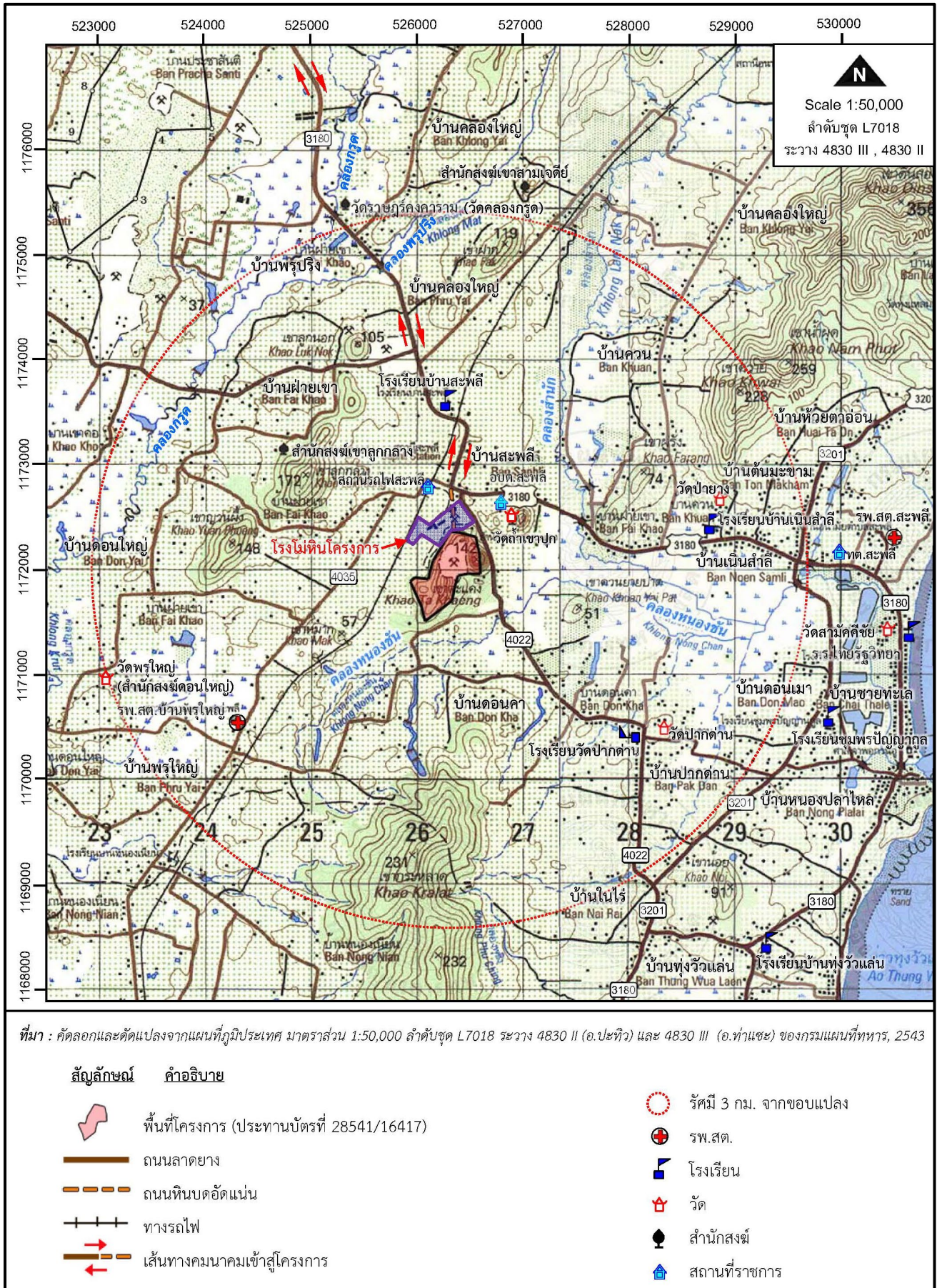
สำหรับรายงานฉบับนี้เป็นรายงานผลการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม และมาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อมประจำเดือนมีนาคม 2567 (รายงานฉบับช่วงระหว่างเดือนมกราคม-มิถุนายน 2567) นอกจากนี้เป็นรายงานฉบับนี้เป็นรายงานฉบับที่ 8 ภายหลังจากที่ได้รับประทานบัตรใหม่ อายุ 30 ปี ซึ่งเป็นไปตามมาตรการที่กำหนดไว้ในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมของโครงการ

1.2 รายละเอียดโครงการโดยสังเขป

1.2.1 รายละเอียดโครงการ

- ชื่อโครงการ : โครงการเหมืองแร่หินอุตสาหกรรมชนิดหินปูน เพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง ประทานบัตรเลขที่ 28541/16417
- เจ้าของโครงการ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด เจริญผลการศิลา
- สถานที่ตั้งโครงการ : หมู่ที่ 3 บ้านดอนคา ตำบลสะพลี อำเภอบะพือ จังหวัดชุมพร (รูปที่ 1-1)
- ขนาดพื้นที่โครงการ : มีเนื้อที่ 204-2-10 ไร่
- อายุประทานบัตร : ประทานบัตรมีอายุตั้งแต่วันที่ 9 มิถุนายน 2563 และจะสิ้นอายุประทานบัตรวันที่ 8 มิถุนายน 2593 มีอายุประทานบัตร 30 ปี (ภาคผนวกที่ 2)

โครงการเหมืองแร่หินอุตสาหกรรมชนิดหินปูน เพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง ประทานบัตรเลขที่ 28541/16417 ของ ห้างหุ้นส่วนจำกัด เจริญผลการศิลา ตั้งอยู่หมู่ที่ 3 ตำบลสะพลี อำเภอบะพือ จังหวัดชุมพร ได้รับอนุญาตประทานบัตร เมื่อวันที่ 9 มิถุนายน 2563 ถึงวันที่ 8 มิถุนายน 2593 มีอายุประทานบัตร 30 ปี มีพื้นที่ 204-2-10 ไร่ (ดูภาคผนวกที่ 2)

รูปที่ 1-1 แสดงตำแหน่งที่ตั้งของโครงการ บนแผนที่ภูมิประเทศ มาตราส่วน 1:50,000

1.2.2 ลักษณะภูมิประเทศพื้นที่โครงการ

สภาพพื้นที่โครงการเป็นภูเขาและไหล่เขาของภูเขาหินปูนลูกโดด (เขาตะแคง) ซึ่งวางตัวต่อเนื่องในแนวตะวันออกเฉียงเหนือ-ตะวันตกเฉียงใต้ มียอดเขาแยกจากกันเป็น 2 ยอดใหญ่ คือ ยอดเขาทางด้านทิศตะวันออก อยู่สูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางประมาณ 20-140 เมตร และยอดเขาทางด้านทิศใต้ อยู่สูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางประมาณ 20-140 เมตร บริเวณโดยรอบพื้นที่โครงการเป็นที่ราบ โดยพื้นที่บางส่วนทางตอนกลางและทางทิศเหนือของภูเขาเคยผ่านการทำเหมืองมาแล้ว

1.2.3 เส้นทางคมนาคมขนส่ง

สำหรับการเดินทางเข้าสู่พื้นที่โครงการ จะเริ่มต้นจากจังหวัดชุมพร ไปตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4 (ชุมพร-ท่าแซะ) ระยะทางประมาณ 25 กิโลเมตร แล้วเลี้ยวขวาไปตามทางหลวงหมายเลข 3180 สายบ้านเนินสันติ-บ้านสะพลี ระยะทางประมาณ 9 กิโลเมตร จากนั้นจึงเลี้ยวขวาเข้าถนนของโครงการ อีกประมาณ 300 เมตร ถึงโรงโม่หินและพื้นที่โครงการ (ดูรูปที่ 1-1)

1.2.4 การดำเนินงานของโครงการ

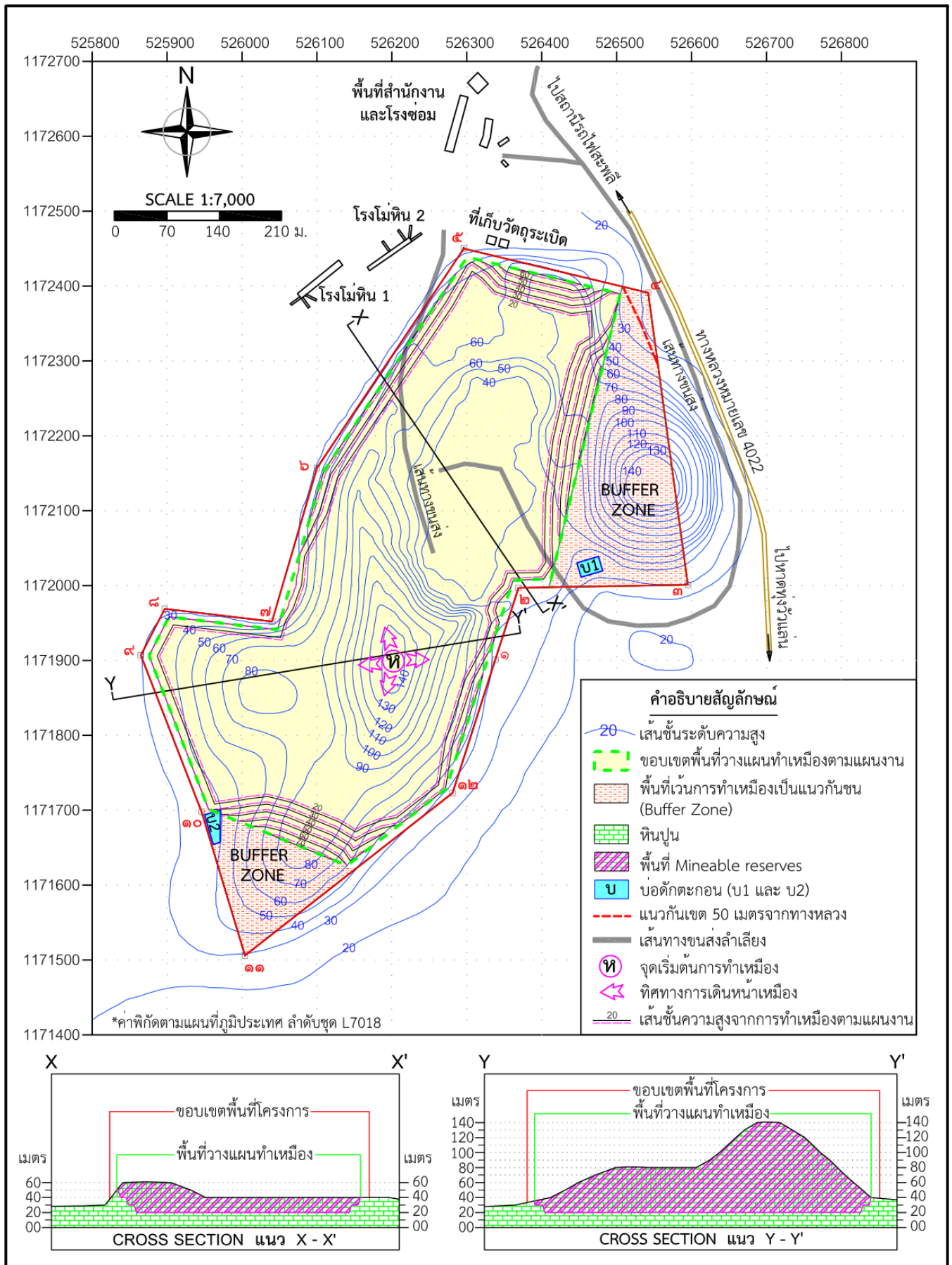
การวางแผนและออกแบบทำเหมือง ได้พิจารณาจากการวางตัวของแหล่งแร่ และกำลังการผลิตแร่ รวมถึงการป้องกันผลกระทบสิ่งแวดล้อม โดยมีรายละเอียดการวางแผน และออกแบบการทำเหมือง ดังนี้

1. การใช้ประโยชน์พื้นที่โครงการ

พื้นที่โครงการมีเนื้อที่ 204-2-10 ไร่ มีแผนจะทำเหมืองให้ครอบคลุมยอดเขาของพื้นที่โครงการทั้งหมด คิดเป็นพื้นที่ประมาณ 155 ไร่ วางแผนทำเหมืองตั้งแต่วัดระดับยอดเขาสูงสุด ที่ระดับความสูงประมาณ 140 เมตร จากระดับน้ำทะเลปานกลาง ไหลลงมาจนถึงที่ระดับ 20 เมตรจากระดับน้ำทะเลปานกลาง โดยการทำเหมืองได้กันเขตพื้นที่ไม่มีการทำเหมือง บริเวณภูเขาทางด้านทิศตะวันออกพื้นที่บริเวณระหว่างแนวของหลักหมายเขตเหมืองแร่มุมที่ 2-4 โดยประมาณ และบริเวณทางด้านทิศใต้พื้นที่บริเวณระหว่างแนวของหลักหมายเขตเหมืองแร่มุมที่ 10-12 โดยประมาณ เพื่อป้องกันผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม และทัศนียภาพเมื่อมองมาจากภายนอก (Buffer Zone) (ดูรูปที่ 1-2)

2. การออกแบบการทำเหมือง

จากลักษณะของแหล่งแร่ในพื้นที่โครงการปัจจุบัน ซึ่งเป็นภูเขาหินปูนที่วางตัวต่อเนื่องในแนวตะวันออกเฉียงเหนือ-ตะวันตกเฉียงใต้ มียอดเขาแยกจากกันเป็น 2 ยอด คือ ยอดเขาทางด้านทิศตะวันออก อยู่สูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางประมาณ 20-140 เมตร และยอดเขาทางตอนกลางอยู่สูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางประมาณ 30-140 เมตร โดยพื้นที่บางส่วนทางตอนกลางด้านทิศเหนือของภูเขา มีการทำเหมืองมาแล้ว ในช่วงที่เป็นประทานบัตรที่ผ่านมา แต่ยังคงเหลือพื้นที่ ซึ่งมีลักษณะเป็นภูเขาที่สามารถพัฒนาทำเหมืองลดระดับลงมาจากยอดเขาต่อไปได้ และได้กันเขตพื้นที่ไม่มีการทำเหมือง บริเวณภูเขาทางด้านทิศตะวันออกพื้นที่บริเวณระหว่างแนวหลักหมายเขตเหมืองแร่มุมที่ 2-4 และบริเวณทางด้านทิศใต้พื้นที่บริเวณระหว่างแนวหลักหมายเขตเหมืองแร่มุมที่ 10-12 โดยประมาณ ส่วนเปลือกดินและเศษหินในแหล่งมีปริมาณน้อยมาก ซึ่งเปลือกดินและเศษหินส่วนมากจะถูกนำไปใช้ปรับสภาพพื้นที่หรือนำไปผสมไม่เป็นหินคลุกใช้ในการก่อสร้างได้

รูปที่ 1-2 แสดงการใช้ประโยชน์พื้นที่โครงการ (Mine Layout)

วิธีการทำเหมืองได้ออกแบบให้มีการทำเหมือง โดยวิธีเหมืองหาบแบบ Open Pit Mining จากยอดเขา ลงมาจนถึงที่ช่วงระดับประมาณ 70-80 เมตรจากระดับน้ำทะเลปานกลาง แล้วจึงทำเหมืองต่อไปตามแนวพื้นที่ที่ติด กับแนว Buffer Zone ออกแบบให้มีการทำเหมืองโดยการปรับลดระดับลงมาจากยอดเขาเป็นขั้นๆ ความสูงขั้นละ ประมาณ 10 เมตร เริ่มการทำเหมืองผลิตแร่จากพื้นที่บริเวณยอดเขาทางตอนกลาง ที่จุดเริ่มต้นการทำเหมือง บริเวณตำแหน่ง “ห” ที่ระดับความสูงประมาณ 140 จากระดับน้ำทะเลปานกลาง และเดินหน้าเหมืองไปตามทิศทาง ของลูกศรชี้ แล้วทำเหมืองลดระดับพื้นที่ลงมา จนถึงที่ระดับประมาณ 20 เมตรจากระดับน้ำทะเลปานกลาง (ดูรูปที่ 1-2) ซึ่งเป็นระดับสุดท้ายของแผนงานการทำเหมืองนี้

โดยในการออกแบบหน้าเหมืองที่อยู่ระหว่างการทำเหมืองผลิตแร่ จะออกแบบให้มีลักษณะเป็น ขั้นบันได สูงไม่เกิน 10 เมตร และกำหนดความกว้างของขั้นบันไดไม่น้อยกว่า 10 เมตร โดยกำหนดความชันหน้า เหมืองที่อยู่ระหว่างการผลิตแร่ ประมาณ 75-80 องศา ขอบสุดท้ายของหน้าเหมือง จะทิ้งไว้ในลักษณะเป็น ขั้นบันได รักษาหน้าเหมืองให้อยู่ในสภาพที่ปลอดภัย โดยควบคุมความลาดชันรวมของหน้าเหมือง (Final Overall Slope) ให้ ≤ 45 องศา

3. การใช้วัตถุระเบิด

ในการทำเหมืองตามโครงการทำเหมืองนี้ จะทำการเจาะระเบิดแร่โดยใช้เครื่องเจาะ Air Track หรือ Hydraulic Crawler Drill ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางดอกเจาะ 3.0 นิ้ว ออกแบบให้หน้าเหมืองผลิตแร่ สูงประมาณ 10 เมตร โดยมีการออกแบบให้ใช้วัตถุระเบิดประมาณ 29.4 กก./รูระเบิด หรือเท่ากับ 64.8 ปอนด์/รูระเบิด ในการ ระเบิดแต่ละครั้ง จะพยายามควบคุมไม่ให้เกิดผลกระทบจากการระเบิดทั้งด้านแรงสั่นสะเทือนและเสียงดังจากการ ระเบิด โดยจะควบคุมปริมาณวัตถุระเบิดแต่ละจังหวะถ่วง ไม่ให้เกิน 222 ปอนด์ (ประมาณ 101 กิโลกรัม) ตาม มาตรฐานความปลอดภัยเกี่ยวกับความสั่นสะเทือนของชั้นดินและหินที่เกิดจากการระเบิด ที่สำนักงานเหมืองแร่ผิว ดินของประเทศสหรัฐอเมริกา (The United States Office of Surface Mining : USOSM) กำหนด สำหรับวัตถุ ระเบิดที่ใช้คือ AN-FO โดยมี ไดนาไมต์ (Dynamite) หรือวัตถุระเบิดชนิดหนืด (Slurry Explosive) และเก็บไฟฟ้า แบบจังหวะถ่วง (Delay Detonator) ในการกระตุ้น AN-FO โดยทั่วไปจะใช้ AN-FO ในอัตราส่วนโดยประมาณที่ 94 : 6 โดยน้ำหนัก ซึ่งจะทำให้ได้ผลของการระเบิดดีที่สุด โดยชั้นล่างสุดบรรจุไดนาไมต์หรือวัตถุระเบิดชนิดหนืดเป็น ตัวกระตุ้นและจุดระเบิดด้วยเก็บไฟฟ้าแบบจังหวะถ่วง ปิดปากรูด้วยเศษแร่ที่เกิดจากการเจาะ อย่างไรก็ตาม ะยะ ต่างๆ สามารถทำการปรับเปลี่ยนได้ตามความเหมาะสม ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะทางธรณีวิทยาและขนาดของ Fragment ที่ต้องการ

4. การจัดการเปลือกดิน

เนื่องจากพื้นที่โครงการมีลักษณะเป็นภูเขาหินปูน และพื้นที่ส่วนใหญ่เคยผ่านการทำเหมืองมาแล้ว ซึ่ง ในการทำเหมืองที่ผ่านมา และตามลักษณะธรณีวิทยาแหล่งแร่ พบว่า ไม่มีเปลือกดินปิดทับอยู่ จึงไม่ต้องมีการ จัดการเก็บกอง โดยเปลือกดินหรือชั้นดินที่แทรกอยู่ในชั้นแร่นี้ บางส่วนจะถูกนำเข้าไปโรงโม่ ผลิตหินคลุก นอกจากนี้ เศษหิน และเศษดินที่มีในแหล่งจะถูกนำไปใช้ในการจัดทำคันดิน ปรับสภาพพื้นที่ลานกองแร่ รวมทั้งใช้ในการตัด เส้นทางในพื้นที่โครงการอีกด้วย

5. การใช้น้ำและการระบายน้ำในการทำเหมือง

1) การใช้น้ำในการทำเหมือง

ในการทำเหมืองโดยวิธีเหมืองหาบตามโครงการทำเหมืองนี้ จะไม่มีการใช้น้ำในการผลิตแร่ แต่จะใช้น้ำในการลดการฟุ้งกระจายของฝุ่นละอองที่เกิดจากกิจกรรมการทำเหมือง โดยการใช้รถบรรทุกน้ำฉีดพรมน้ำ ตามบริเวณต่างๆ ในพื้นที่โครงการ เช่น เส้นทางขนส่ง หักรถบรรทุก ลานเก็บกอง ซึ่งจะใช้น้ำในส่วนนี้ประมาณ 30-40 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน สืบจากสูตรของโครงการ ที่มีขนาดกว้าง 20 เมตร ยาว 80 เมตร ลึก 6 เมตร ความจุ ประมาณ 9,600 ลูกบาศก์เมตร และน้ำที่ใช้ในการลดการฟุ้งกระจายของฝุ่นละอองดังกล่าว จะไหลซึมลงสู่ใต้ผิวดินตามธรรมชาติ จึงไม่ต้องมีระบบระบายน้ำแต่อย่างใด

2) การระบายน้ำจากการทำเหมือง

บริเวณหน้าเหมืองในช่วงที่มีฝนตกอาจมีพื้นที่รับน้ำฝน ในการระบายน้ำที่ไหลมาจากบริเวณหน้าเหมือง ขั้นต้นต้องมีการกำจัดหรือลดปริมาณตะกอน จึงได้จัดเตรียมบ่อตกตะกอนเป็นที่รับน้ำจากพื้นที่หน้าเหมือง เป็นที่ตกตะกอน ก่อนปล่อยให้น้ำไหลลงนอกเขตพื้นที่โครงการ ซึ่งได้จัดเตรียมบ่อตกตะกอนไว้ บริเวณที่หมายอักษร บ1 ขนาด 20x30x2 ม. เนื้อที่ประมาณ 0.38 ไร่ และ บ2 ขนาด 15x40x2 ม. เนื้อที่ประมาณ 0.38 ไร่

6. การแต่งแร่

หินปูนที่ได้จากประทานบัตรแปลงนี้จะนำไปทำการบด ย่อย คัดขนาด ที่โรงโม่หินนอกเขตพื้นที่โครงการ ทะเบียนโรงงานเลขที่ ฐ.3-3(1)-1/26 ชพ. ซึ่งตั้งอยู่ทางทิศเหนือของพื้นที่โครงการ โดยแร่จะถูกลำเลียงผ่านเส้นทางขนส่งที่อยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ และก่อนที่จะขนออกนอกเขตพื้นที่ฯ ทางบริษัทฯ จะดำเนินการขออนุญาตตามระเบียบและขั้นตอนของทางราชการโดยเคร่งครัด

1.3 แผนการดำเนินการเพื่อติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม

การดำเนินการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม ของโครงการเหมืองแร่หินอุตสาหกรรมชนิดหินปูน เพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง ประทานบัตรเลขที่ 28541/16417 ของห้างหุ้นส่วนจำกัด เจริญผลการศึกษา มีแผนการดำเนินการดังตารางที่ 1-1

ตารางที่ 1-1 แผนการดำเนินการตามมาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม

ผลกระทบสิ่งแวดล้อม	วิธีการตรวจวัด	สถานที่ตรวจวัด	ระยะเวลาและความถี่
1. คุณภาพอากาศ	- TSP - PM-10	จำนวน 3 สถานี คือ 1. บ้านฝ้ายเขาหลังไกล่สุด (ทางทิศเหนือ) 2. บ้านฝ้ายเขาทางทิศตะวันออก 3. บ้านดอนคา	ปีละ 2 ครั้ง - กุมภาพันธ์ถึงเมษายน - กันยายนถึงพฤศจิกายน (3 วันต่อเนื่อง)
2. ระดับเสียง	- Leq 24 hr - Lmax	จำนวน 3 สถานี คือ 1. บ้านหลังไกล่สุด (ทางทิศเหนือ) 2. บ้านฝ้ายเขาทางทิศตะวันออก 3. บ้านดอนคา	ปีละ 2 ครั้ง - กุมภาพันธ์ถึงเมษายน - กันยายนถึงพฤศจิกายน (3 วันต่อเนื่อง)
3. แรงสั่นสะเทือน	- Peak Particle Velocity - Frequency - Peak Displacement - Air Pressure	จำนวน 1 สถานี คือ บ้านหลังไกล่สุด (ทางทิศเหนือ)	ปีละ 2 ครั้ง - กุมภาพันธ์ถึงเมษายน - กันยายนถึงพฤศจิกายน
4. คุณภาพน้ำ	- Appearance - pH - Turbidity - Total Suspended Solids - Total Dissolved Solids - Total Hardness - Sulfate - Total Iron - Arsenic - Cadmium - Lead	<u>น้ำผิวดิน</u> จำนวน 3 สถานี คือ 1. คลองหนองชัน ก่อนไหลผ่านพื้นที่โครงการ 2. คลองหนองชัน หลังไหลผ่านพื้นที่โครงการ 3. น้ำในขุมเหมือง <u>น้ำใต้ดิน</u> จำนวน 2 สถานี คือ 1. น้ำประปาบาดาลบ้านหน้าสถานีรถไฟสะพลี 2. น้ำบาดาลบ้านดอนคา	ปีละ 2 ครั้ง - กุมภาพันธ์ถึงเมษายน - กันยายนถึงพฤศจิกายน
5. อาชีวอนามัย	- ให้ดำเนินการตรวจสอบสุขภาพของร่างกายพนักงานของโครงการทุกคน ได้แก่ ความสามารถในการได้ยิน, ระบบทางเดินหายใจ, ระบบประสาทในการรับรู้, สมรรถภาพปอด, ตรวจความดันโลหิต, น้ำตาลในเลือด, ดัชนีมวลกาย เป็นต้น	- พนักงานของโครงการทุกคน	ปีละ 1 ครั้ง (เดือนพฤศจิกายน หรือ เดือนธันวาคม)
	- ให้ดำเนินการตรวจสอบสุขภาพร่างกายของประชาชน ได้แก่ ความสามารถในการได้ยิน, ระบบทางเดินหายใจ, ระบบประสาทในการรับรู้, สมรรถภาพปอด, ตรวจความดันโลหิต, น้ำตาลในเลือด, ดัชนีมวลกาย เป็นต้น และตรวจสอบสุขภาพประชาชนในรัศมี 500 เมตร	- ประชาชนในรัศมี 500 เมตร จากพื้นที่โครงการ	

ตารางที่ 1-1 (ต่อ)

ผลกระทบ สิ่งแวดล้อม	วิธีการตรวจวัด	สถานที่ตรวจวัด	ระยะเวลาและความถี่
	- ให้นันทีกสถิติการเกิด อุบัติเหตุ สาเหตุ การป้องกันและ แก้ไข		
6. การคมนาคม	ให้ติดตามตรวจสอบสภาพเส้นทาง คมนาคมขนส่งเพื่อให้สามารถใช้งาน ได้ดียิ่งขึ้น หากบริเวณใดเกิดการ ชำรุดเสียหายให้รีบดำเนินการ ปรับปรุงแก้ไขทันที และสอบถาม ประชาชนถึงความเดือดร้อนที่ได้รับ จากการขนส่งของโครงการ โดย ตรวจสอบทุกๆ 1 เดือน หรือทันทีที่ ได้รับการร้องเรียนจากประชาชน พร้อมทั้งดูแลรักษาสภาพป้ายเตือน อุบัติเหตุให้อยู่ในสภาพใช้งานได้ดี อย่างมีประสิทธิภาพ	- เส้นทางขนส่งของโครงการ	ทุกๆ 1 เดือน
7. คุณค่าต่อคุณภาพ ชีวิต	1. ให้ศึกษาวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลง สภาพเศรษฐกิจและสังคมของ ชุมชนที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมา เปรียบเทียบกับประเด็นด้านต่างๆ เช่น - ปัญหาผลกระทบที่ได้รับจาก การดำเนินโครงการ - ความวิตกกังวลเกี่ยวกับผล กระทบจากการทำเหมือง - ความคิดเห็นต่อโครงการ - ความต้องการของชุมชน - ข้อเสนอแนะที่มีต่อโครงการ 2. สถิติการร้องเรียนและการป้องกัน แก้ไข 3. สถิติการเกิดอุบัติเหตุ และการ ป้องกันแก้ไข	- บริเวณชุมชนใกล้เคียงพื้นที่โครงการ ในรัศมี 3 กิโลเมตร รวมถึงผู้นำชุมชน และกลุ่มพื้นที่อ่อนไหว ได้แก่ หมู่ที่ 2, 3, 4, 6, 7, 9, 10 และหมู่ที่ 11 ตำบล สะพลี อำเภอบะพือ จังหวัดชุมพร ชุมชนต้นมะขาม เทศบาลตำบลสะ พลี อำเภอบะพือ จังหวัดชุมพร หมู่ที่ 7 และหมู่ที่ 10 ตำบลนากระตาม อำเภอบะพือ จังหวัดชุมพร	ปีละ 1 ครั้ง (ช่วงเดือน กุมภาพันธ์ถึงเมษายน) ตลอดอายุประทานบัตร
8. ทัศนียภาพ	ให้ปฏิบัติตามแผนฟื้นฟูในแต่ละ ช่วงปี อย่างเคร่งครัด ดังนี้ - ช่วงปีที่ 1-3 ฟื้นฟูโดยปลูกพืชคลุม ดินและไม่ย่นต้นประจำถิ่น เช่น ลอ เพกา ปอกระสา และพันธุ์ไม้ที่เป็น อาหารสัตว์และนก เช่น ไทร ตะขบ ป่า เพิ่มเติมในบริเวณพื้นที่ว่าง เนื้อที่ ประมาณ 9.87 ไร่ และทำการ บำรุงรักษาสภาพป่าไม้เดิมและไม่ย่น	- บริเวณพื้นที่โครงการ	รายงานผลการดำเนินงาน ให้สำนักงานนโยบายและ แผนทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม และกรม อุตสาหกรรมพื้นฐานและ การเหมืองแร่ ทราบทุกปี

ตารางที่ 1-1 (ต่อ)

ผลกระทบ สิ่งแวดล้อม	วิธีการตรวจวัด	สถานีตรวจวัด	ระยะเวลาและความถี่
	ต้นประจำถิ่นเสริม เช่น ลอ เพกา ปอ กระสา ในส่วนที่ตาย ในบริเวณพื้นที่ เว้นการทำเหมือง เนื้อที่ 38.65 ไร่		
	<p>- ช่วงปีที่ 4-6 ทำการฟื้นฟูโดยปลูก พืชคลุมดินและไม่ย่นต้นประจำถิ่น เช่น ลอ เพกา และปอกระสา และ พันธุ์ไม้ที่เป็นอาหารสัตว์และนก เช่น ไทร และตะขบป่า บริเวณหน้าเหมือง ชั้นบันไดที่ผ่านการทำเหมืองแล้ว เนื้อที่ประมาณ 0.69 ไร่ ควบคู่ไปกับ การทำเหมือง และทำการบำรุงรักษา สภาพป่าไม้เดิมและต้นไม้ที่ปลูก ในช่วงที่ผ่านมา พร้อมทั้งปลูกไม้ย่น ต้นประจำถิ่นเสริม เช่น ลอ เพกา และปอกระสา ในส่วนที่ตาย รวมเนื้อ ที่ประมาณ 48.52 ไร่</p> <p>- ช่วงปีที่ 7-9 ทำการปลูกพืชคลุมดิน และไม่ย่นต้นประจำถิ่น เช่น ลอ เพกา และปอกระสา และพันธุ์ไม้ที่ เป็นอาหารสัตว์และนก เช่น ไทร และ ตะขบป่า บริเวณหน้าเหมือง ชั้นบันไดที่ผ่านการทำเหมืองแล้ว เนื้อที่ประมาณ 2.13 ไร่ ควบคู่ไปกับ การทำเหมือง และทำการบำรุงรักษา สภาพป่าไม้เดิมและต้นไม้ที่ปลูก ในช่วงที่ผ่านมา พร้อมทั้งปลูกไม้ย่น ต้นประจำถิ่นเสริม เช่น ลอ เพกา และปอกระสา ในส่วนที่ตาย รวมเนื้อ ที่ประมาณ 49.21 ไร่</p> <p>- ช่วงปีที่ 10-12 ทำการปลูกพืชคลุม ดินและไม่ย่นต้นประจำถิ่น เช่น ลอ เพกา และปอกระสา และพันธุ์ไม้ที่ เป็นอาหารสัตว์และนก เช่น ไทร และ ตะขบป่า บริเวณหน้าเหมือง ชั้นบันไดที่ผ่านการทำเหมืองแล้ว เนื้อที่ประมาณ 1.14 ไร่ ควบคู่ไปกับ การทำเหมือง และทำการบำรุงรักษา สภาพป่าไม้เดิมและต้นไม้ที่ปลูก ในช่วงที่ผ่านมา พร้อมทั้งปลูกไม้ย่น ต้นประจำถิ่นเสริม เช่น ลอ เพกา</p>		

ตารางที่ 1-1 (ต่อ)

ผลกระทบ สิ่งแวดล้อม	วิธีการตรวจวัด	สถานีตรวจวัด	ระยะเวลาและความถี่
	และปอกระสา ในส่วนที่ตาย รวมเนื้อ ที่ประมาณ 51.34 ไร่		
	<p>- ช่วงปีที่ 13-15 ทำการฟื้นฟูโดย ปลูกพืชคลุมดินและไม้ยืนต้นประจำ ถิ่น เช่น ลอ เพกา และปอกระสา และ พันธุ์ไม้ที่เป็นอาหารสัตว์และนก เช่น ไทร และตะขบป่า บริเวณหน้าเหมือง ชั้นบันไดที่ผ่านการทำเหมืองแล้ว เนื้อที่ประมาณ 3.37 ไร่ ควบคู่ไปกับ การทำเหมือง และทำการบำรุงรักษา สภาพป่าไม้เดิมและต้นไม้ที่ปลูก ในช่วงที่ผ่านมา พร้อมทั้งปลูกไม้ยืน ต้นประจำถิ่นเสริม เช่น ลอ เพกา และปอกระสา ในส่วนที่ตาย รวมเนื้อ ที่ประมาณ 52.48 ไร่</p> <p>- ช่วงปีที่ 16-18 ทำการฟื้นฟูโดย ปลูกพืชคลุมดินและไม้ยืนต้นประจำ ถิ่น เช่น ลอ เพกา และปอกระสา และ พันธุ์ไม้ที่เป็นอาหารสัตว์และนก เช่น ไทร และตะขบป่า บริเวณหน้าเหมือง ชั้นบันไดที่ผ่านการทำเหมืองแล้ว เนื้อที่ประมาณ 2.84 ไร่ ควบคู่ไปกับ การทำเหมือง และทำการบำรุงรักษา สภาพป่าไม้เดิมและต้นไม้ที่ปลูก ในช่วงที่ผ่านมา พร้อมทั้งปลูกไม้ยืน ต้นประจำถิ่นเสริม เช่น ลอ เพกา และปอกระสา ในส่วนที่ตาย รวมเนื้อ ที่ประมาณ 56.21 ไร่</p> <p>- ช่วงปีที่ 19-21 ทำการฟื้นฟูโดย ปลูกพืชคลุมดินและไม้ยืนต้นประจำ ถิ่น เช่น ลอ เพกา และปอกระสา และ พันธุ์ไม้ที่เป็นอาหารสัตว์และนก เช่น ไทร และตะขบป่า บริเวณหน้าเหมือง ชั้นบันไดที่ผ่านการทำเหมืองแล้ว เนื้อที่ประมาณ 5.38 ไร่ ควบคู่ไปกับ การทำเหมือง และทำการบำรุงรักษา สภาพป่าไม้เดิมและต้นไม้ที่ปลูก ในช่วงที่ผ่านมา พร้อมทั้งปลูกไม้ยืน ต้นประจำถิ่นเสริม เช่น ลอ เพกา</p>		

ตารางที่ 1-1 (ต่อ)

ผลกระทบ สิ่งแวดล้อม	วิธีการตรวจวัด	สถานีตรวจวัด	ระยะเวลาและความถี่
	และปอกระสา ในส่วนที่ตาย รวมเนื้อ ที่ประมาณ 59.05 ไร่		
	<p>- ช่วงปีที่ 22-24 ทำการฟื้นฟูโดย ปลูกพืชคลุมดินและไม้ยืนต้นประจำ ถิ่น เช่น ลอ เพกา และปอกระสา และ พันธุ์ไม้ที่เป็นอาหารสัตว์และนก เช่น ไทร และตะขบป่า บริเวณหน้าเหมือง ชั้นบันไดที่ผ่านการทำเหมืองแล้ว เนื้อที่ประมาณ 5.50 ไร่ ควบคู่ไปกับ การทำเหมือง และทำการบำรุงรักษา สภาพป่าไม้เดิมและต้นไม้ที่ปลูก ในช่วงที่ผ่านมา พร้อมทั้งปลูกไม้ยืน ต้นประจำถิ่นเสริม เช่น ลอ เพกา และปอกระสา ในส่วนที่ตาย รวมเนื้อ ที่ประมาณ 64.43 ไร่</p> <p>- ช่วงปีที่ 25-27 ทำการฟื้นฟูโดย ปลูกพืชคลุมดินและไม้ยืนต้นประจำ ถิ่น เช่น ลอ เพกา และปอกระสา และ พันธุ์ไม้ที่เป็นอาหารสัตว์และนก เช่น ไทร และตะขบป่า บริเวณหน้าเหมือง ชั้นบันไดที่ผ่านการทำเหมืองแล้ว เนื้อที่ประมาณ 6.79 ไร่ ควบคู่ไปกับ การทำเหมือง และทำการบำรุงรักษา สภาพป่าไม้เดิมและต้นไม้ที่ปลูก ในช่วงที่ผ่านมา พร้อมทั้งปลูกไม้ยืน ต้นประจำถิ่นเสริม เช่น ลอ เพกา และปอกระสา ในส่วนที่ตาย รวมเนื้อ ที่ประมาณ 69.93 ไร่</p> <p>- ช่วงปีที่ 28-30 ระยะดำเนินการทำเหมือง ทำการฟื้นฟูโดยปลูกพืชคลุมดิน และไม้ยืนต้นประจำถิ่น เช่น ลอ เพกา และปอกระสา และพันธุ์ไม้ที่ เป็นอาหารสัตว์และนก เช่น ไทร และ ตะขบป่า บริเวณหน้าเหมือง ชั้นบันไดที่ผ่านการทำเหมืองแล้ว เนื้อที่ประมาณ 5.90 ไร่ ควบคู่ไปกับ การทำเหมือง และทำการบำรุงรักษา สภาพป่าไม้เดิมและต้นไม้ที่ปลูก ในช่วงที่ผ่านมา พร้อมทั้งปลูกไม้ยืน</p>		

ตารางที่ 1-1 (ต่อ)

ผลกระทบ สิ่งแวดล้อม	วิธีการตรวจวัด	สถานีตรวจวัด	ระยะเวลาและความถี่
	ต้นประจำถิ่นเสริม เช่น ลอ เพกา และปอกระสา ในส่วนที่ตาย รวมเนื้อ ที่ประมาณ 76.72 ไร่		
	ระยะสิ้นสุดการทำเหมือง - บ่อดักตะกอนในพื้นที่โครงการ จำนวน 2 บ่อ เนื้อที่รวมประมาณ 1 ไร่ และขุมเหมือง จำนวน 1 บ่อ เนื้อ ที่ประมาณ 120.90 ไร่ ให้คงสภาพ เป็นบ่อน้ำสาธารณะประโยชน์เพื่อเป็น แหล่งน้ำสำหรับการเกษตรของ ชุมชน - คั่นดินและคูระบายน้ำให้คง สภาพเดิมไว้เพื่อป้องกันผลกระทบ สิ่งแวดล้อมทางทัศนียภาพ		

ที่มา : ข้อกำหนดของคณะกรรมการผู้ชำนาญการฯ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามหนังสือที่ ทส
1009.2/796
เมื่อวันที่ 23 มกราคม 2561